
HOE SNEL DE MENSCH SPREEKT.

In eene onlangs aan de Romeinsche Akademie gedane mededeeling, herinnert de heer MARIOTTI dat GIBBON ergens heeft opgemerkt dat een vlug engelsch redenaar 7.200 woorden in het uur spreekt, d. i. 120 in een minuut of 2 in ééne seconde. Hoe hij die waarneming gedaan heeft, wordt niet vermeld. Thans nu de stenographie in de parlementen is ingevoerd, is die waarneming gemakkelijk, daar men slechts op zijn horlogie na te zien heeft, hoe lang eene redevoering duurt en vervolgens de gesproken en gestenografeerde woorden te tellen. Langs dien weg heeft MARIOTTI gevonden dat, van de leden van het italiaansche parlement, DE FORESTA 60, MASSIMO D'AZEGLIO 90, GIOBERTI 100, RATAZZI 150, MAMELI 180, CORDOVA 210 woorden in eene minuut spraken. Hij voegt er echter bij dat de radste redenaars wel het meest bewonderd werden, maar dat daarom hunne redevoeringen nog niet den meesten indruk maakten.

Wij bevelen dit onderwerp aan onze tweede-kamer-bezoekers aan.

Mogelijk zal het dan blijken dat, aangezien de meerdere of mindere radheid der spraak ook van het temperament afhangt, er ten dien aanzien verschil bestaat tusschen den conservatieven en den liberalen redenaar, alsmede naar gelang der stemming waarin het redevoerende lid op het oogenblik verkeert.

Deze zaak verdient echter ook nog uit een physiologisch oogpunt eenige aandacht. Men kan namelijk de vraag stellen: hoe snel kunnen de spraakorganen duidelijk gearticuleerde klanken voortbrengen? Ieder kan dit door hardop te lezen aan zich zelve beproeven. Ik bevind, dat ik, op gewonen toon voorlezende, gemiddeld 152 woorden in de minuut uitspreek, maar zeer snel lezende, echter zoo dat elke lettergreep nog duidelijk gehoord wordt, 252 woorden. Bij telling bleek mij dat daarin 386 lettergrepen bevat waren. Dit beantwoordt aan 6,4 lettergrepen in ééne seconde.

Wanneer men nu bedenkt, hoevele spierzamentrekkingen, — voor de ademhaling, de beweging der stembanden, van de tong, van de lippen enzv., — noodig zijn om achtereenvolgens zoovele verschillende gearticuleerde klanken, elk in het korte tijdbestek van $\frac{1}{6}$ tot $\frac{1}{7}$ seconde voort te brengen, dan heeft men wel reden om zich te verbazen over de snelheid waarmede zulke gecombineerde bewegingen worden uitgevoerd, vooral indien men daarbij bedenkt dat, bij het voorlezen, in den zelfden korten tijd de zichtbare teekens der klanken hun indruk langs het gezichtszienuig en de gezichtszenuwen naar de hersenen overbrengen, daar eene perceptie doen ontstaan, en van daar uit de bewuste of onbewuste wilsbevelen uitgaan, waardoor de zichtbare teekens in hoorbare klanken worden omgezet.

HARTING.